

## **Kúria végzése**

**Az ügy száma:** Bfv.III.1.491/2015/7.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat  
**A tanács tagjai:** Dr. Belegi József, a tanács elnöke  
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró  
Dr. Székely Ákos, bíró  
**Az eljárás helye:** Budapest  
**Az eljárás formája:** tanácsülés  
**Az ülés napja:** 2016. április 12.  
**Az ügy tárgya:** embercsempészás büntette  
**Terhelt:** K. A. VII. rendű

**Elsőfok:** Kiskunhalasi Járásbíróság, 7.B.275/2011/198., ítélet, 2013. július 12., tárgyalás  
**Másodfok:** Kecskeméti Törvényszék, 3.Bf.15/2014/36., ítélet, 2014. április 7., nyilvános ülés

**Az indítvány előterjesztője:** VII. rendű terhelt

**Az indítvány iránya:** a terhelt javára

### **Rendelkező rész**

A Kúria a Kiskunhalasi Járásbíróság 7.B.275/2011/198. számú, és a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.15/2014/36. számú ítéleteit a VII. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

### **Indokolás**

#### **I.**

- [1] A terheltet az elsőfokú bíróság társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 218. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont, valamint (3) bekezdés c) pont] mondta ki bűnösnek, és ezért - mint bünszervezetben elkövetőt - 5 évi fegyházbüntetésre, 3 évi közúti járművezetéstől eltiltásra és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. A terhelttel

szemben 5.022.000 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

- [2] A VII. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljárva a másodfokú bíróság a terhelt cselekményét a korábbi Btk. 218. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdés c) pontja szerint minősítette, továbbá a fegyházbüntetés tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás mértékét 4 évre enyhítette. Egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás VII. rendű terheltet érintő részének lényege a következő:
- [4] B. N. I. rendű és Z. S. XII. rendű terhelt, valamint Á. A. és Gy. A. szerb állampolgárok és ismeretlen társaik 2009. évben a szerbiai S.-en bűnszervezetet hoztak létre azzal a céllal, hogy különböző nemzetiségű, de többnyire koszovói albán személyeket Szerbiából Magyarországra, a kiépített határátkelőhelyeket elkerülve, a zöldhatáron, a hajnali órákban átjuttassanak, majd innen állandó és eseti szállítókkal, rendszerint bérelt autókkal, ugyancsak illegálisan Nyugat-Európába továbbítsanak.
- [5] A sajátos munkamegosztáson alapuló, összehangoltan működő bűnözői csoport hosszabb távú, rendszeres együttműködésre szerveződött, célja az embercsempészés folyamatos bonyolítása révén rendszeres haszonszerzés volt. A harmadik országból származó személyek érvényes úti okmányokkal, illetve a szükséges engedélyekkel a határátlépésekhez nem rendelkeztek, hazájukban még az indulás előtt különböző nagyságrendű összegeket fizetve állapotok meg az embercsempészekkel.
- [6] A terheltek a bűnszervezeten belüli feladatokat előre megosztották, a szervezői-irányítói, illetve a végrehajtói tevékenység különvált.
- [7] A bűnszervezethez 2009 őszétől csatlakozott G. J. X. rendű terhelt, aki a külföldiek átjuttatását és továbbszállítását szervező tevékenységen kívül abban végrehajtói szerepet is vállalva, a sofőrök előtt felvezetőként haladt. Ezen túlmenően - az I. rendű terhelttel együtt - sofőröket is beszervezett, akikkel a kapcsolatot telefonon tartotta, a tevékenység tárgyi feltételeit biztosította, így autókat bérelt, valamint társai részére vétlen személyek nevére vásárolt telefonkártyákat adott át, és azokat rendszeresen cserélte.
- [8] A X. rendű terhelt szervezte be a VII. rendű terheltet is, aki az ő irányítása alatt, öt terhelt-társával együtt a Magyarországra átjuttatott személyek továbbszállítását végezte. Ennek során a VII. rendű terhelt legalább 5.022.000 forint készpénzzel gazdagodott. A migránsoktól átvett pénzt kezdetben Gy. A., majd 2009 őszétől a X. rendű terhelt osztotta el társai között.
- [9] A bűnözői csoportban a terheltek különböző részfeladatokat láttak el, ugyanakkor a végrehajtás körülményei - így különösen az egyes részfeladatok egymást követő láncolata - alapján valamennyiük tudata átfogta, hogy bűnszervezet keretein belül tevékenykednek.
- [10] 2009. augusztus 16. és 2010. szeptember 27. napja között a VII. rendű terhelt az általa vezetett személygépkocsival, a X. rendű terhelt felvezetésével és társaival telefonon végig kapcsolatot tartva 37 konkrét, az elsőfokú ítéletben részletesen leírt esetben szállított illegális migránsokat a szerb-magyar határ közeléből Ausztria területére (elsőfokú ítélet 4.-17., 20.-22., 24.-41. és 43.-44. tényállási pont).

## II.

- [11] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a VII. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melynek jogszabályi alapjaként a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját jelölte meg. Érdemében pedig a jogerős ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, esetlegesen végrehajtásának felfüggesztését, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta.
- [12] Az indítvány ún. abszolút eljárási szabálysértésként két körülményt jelölt meg. E körben elsőként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú tárgyalások során az ügyész többször is elhagyta a tárgyalótermet,

- és ez alatt a „helyettesítése nem volt megoldott”. Ennek mibenlétét azonban tovább nem részletezte.
- [13] A második, ugyancsak feltétlen hatályon kívül helyezési okként megjelölt eljárási szabálysértésként a VII. rendű terhelt arra hivatkozott, hogy az eljárás bírósága T. G. VI. rendű terhelttel szemben a közügyektől eltiltás jogszabályi alapjául a korábbi Btk. 53.-55. §-ait jelölte meg, noha a hivatkozott törvényhelyeket a korábbi Btk.-t módosító 2009. évi LXXX. törvény 2010. május 1. napjától hatályon kívül helyezte. A VI. rendű terhelt pedig a jogerős ítélet szerint 2010. május 21. és 2010. július 20. napjai között vett részt a bűnszervezet keretein belül a migránsok továbbszállításában.
- [14] Ezt követően a terhelt kiemelte: az eljárás során önként jelentkezett a nyomozó hatóságnál, majd előzetes letartóztatásának elrendelését követően 6 nappal később - 2010. december 14-én - részletes, feltáró vallomást tett, melyben két újabb, későbbi terhelt személye vált ismertté a nyomozó hatóság előtt.
- [15] Utalt rá: az ügy nyomozati szakaszában a 2010. június 23. napjától előzetes letartóztatásban lévő Á. A. gyanúsított ügye elkülönítésre került, és abban az ügyben a bíróság 2011. október 20-án a tárgyalásról lemondás szabályai szerint hozott ítéletet, melyben e terheltet jogerősen - az általa előzetes letartóztatásban töltött idővel megegyező tartamú - 1 év 3 hónapi börtönbüntetésre ítélte.
- [16] Ugyanakkor a terhelt megjegyezte: a vele szemben hozott ítélet Á. A. vallomását értékelve rögzítette, hogy e terhelt a kezdeti tagadását követően fél év múlva tette meg a részletes beismerő és tényfeltáró vallomását. Ebből pedig az következik, hogy az ő feltáró vallomása korábbi, mint Á. A.-é, ennek ellenére nem ő kapta meg a tárgyalásról lemondás lehetőségét.
- [17] Az indítvány kitért rá: cselekményének elkövetésére munkahelyének megszűnése folytán kényszerült rá, azt nem ítélte társadalomra veszélyesnek, és közben is folyamatosan keresett bejelentett munkát. Ő maga kizárólag a X. rendű terhelttel állt kapcsolatban, és kizárólag szállítást végzett, így nem volt a bűnszervezet tagja, legalábbis a tudata ezt nem fogta át.
- [18] Az indítvány tartalmilag is összehasonlította a két terhelt vallomását. Eszerint ő 37, míg Á. A. 10 tényállási pontot fedett fel, ezek közül hat fedte egymást. Á. A. tehát ténylegesen mindössze 4 tényállási pontban segítette az eljárást, ráadásul saját szerepét minimalizálva, a felelősség nagy részét Gy. A.-ra és G. J.-re hárította, és két határrendészeti dolgozót is hamisan vádolt meg. Felsorolta azt is, hogy milyen bizonyítékok cáfolják Á. A. azon állítását, miszerint ő a szervezői tevékenységét már 2009 őszén befejezte, és mi bizonyítja, hogy ténylegesen elfogásáig ő volt a vezető.
- [19] Ezt követően a tényállás hibáit részletezte az indítvány: a VII. rendű terhelt állítása szerint a 9. tényállási pont kapcsán a bíróság megállapította, hogy 2009. szeptember 23-án nem ismerhette a XII. rendű terheltet; ehhez képest az 5. tényállási pontban nem szállíthatott migránsokat közösen e terhelttel. A 32. tényállási pontban ő volt a felvezető, de csak Ausztriában vette át a migránsokat, és a VI. rendű terhelttel egészen Olaszországba vitte őket. A VII. rendű terhelt állítása szerint a 34. tényállási pontban a szállított 12 migránshoz csak három kocsi volt szükség, ő pedig mosonmagyaróvári albérletében tartózkodott, a 36. tényállási pont megállapítása pedig a VI. rendű terhelt vallomásán nyugszik, aki ekkor Németországban volt letartóztatva; ekként e két pont nem kellően bizonyított.
- [20] Elemezte a terhelt a híváslistákat is. Eszerint az eljárás bírósága többször is tévesen - az ítéleten belül is ellentmondóan - határozta meg, melyik telefonszámot ki használta, és így a közöttük létrejött kapcsolatokból téves következtetéseket vont le. Ezért - az indítvány szerint - „teljesen valótlanul” került megállapításra a 10. tényállási pont is, a terhelt azonban ennek mibenlétét sem részletezte.
- [21] Mindezekre tekintettel - a VII. rendű terhelt álláspontja szerint - a vele szemben kiszabott büntetés, illetve Á. A. büntetése: aránytalan, mert a VII. rendű terhelt vallomása jóval nagyobb szerepet játszott az ügy felderítésében, és a cselekményekben ténylegesen vitt személyes szerepe is jóval kisebb volt Á. A.-énál.
- [22] Emellett az eljárás bíróságok számos enyhítő körülményt is figyelmen kívül hagytak: így az eljárás alatti, a kényszerintézkedés megszüntetését követő azonnali munkába állását, majd az azt követően

megszerzett újabb, raktárkezelői képesítését, további kétszeri öngyilkossági kísérletét. A bűncselekmény elkövetésére kizárólag anyagi helyzete, a munkanélküliség, valamint élettársa édesanyjának súlyos betegsége kényszerítette rá ideiglenesen, azonban a további munkavégzését a jogerős ítélet megakadályozta.

### III.

- [23] A Legfőbb Ügyészség a BF.1473/2015/1. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát nem tartotta alaposnak, és a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.
- [24] Utalt rá: a Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Ezért az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódó, a bizonyítékok helytelen mérlegelésére vonatkozó érvek - az ügyészi álláspont szerint - érdemben nem vizsgálhatók.
- [25] Ugyancsak kiemelte, hogy a büntetés felülvizsgálatára csak törvénysértő minősítés vagy más büntető anyagi jogszabály megsértése esetén van mód, önmagában nincs. Ezért nem felülvizsgálati ok sem a büntetés-kiszabási körülmények nem kellő figyelembe vétele, sem az egyes terheltek büntetéseinek belső aránytalansága, de a tárgyalásról lemondás szabályai alkalmazásának mellőzése sem.
- [26] Az ügyészi átirat 1. oldalán írtak szerint a VII. rendű terhelt a közügyektől eltiltás jogszabályi alapjának megjelölését a VI. rendű terhelt tekintetében sérelmezte; az indítvány 2. oldalán ugyanakkor a Legfőbb Ügyészség már arra utalt, hogy mind a VII., mind a X. rendű terhelttel szemben helyesen került felhívásra a korábbi Btk. 62. §-a, minthogy cselekményeiket 2010. május 1. napját követően fejezték be. Ugyanakkor a mellékbüntetés lényeges tartalma ezen időponttal nem változott, így a jogszabályi alap téves megjelölése egyébként sem valósítana meg felülvizsgálati okot.
- [27] Ugyancsak a jogerős ítéleti tényállásban megállapítottakkal ellentétes tények alapján támadja - az ügyészi álláspont szerint - az indítvány a bünszervezetben elkövetés megállapítását, hiszen az elsőfokú ítélet 17. oldala kifejezetten tartalmazza, hogy a bünszervezet lényeges ismérveit valamennyi terhelt, így a VII. rendű terhelt tudata is átfogta.
- [28] A jogerős ítéleti tényállásban foglaltak maradéktalanul kimerítik a korábbi Btk. 137. § 8. pontjában foglalt követelményeket, és megfelelnek a 4/2005. BJE büntető jogegységi határozatban foglaltaknak is. A szervezeten belül külön személyek foglalkoztak a migránsok szervezésével, a magyar-szerb határig szállításukkal, a határon való átsegítésükkel, magyarországi pihentetésükkel és a Nyugat-Európába való továbbszállításukkal. Még ez utóbbi részfeladatot is szervezeten végezték: külön felvezetővel, általában több - esetenként kifejezetten erre a célra bérelt - gépkocsival, és csak ennek során használt, sűrűn cserélt telefonokkal. Céljuk a rendszeres haszonszerzés volt, így a helyes jogerős ítéleti minősítéshez kapcsoló büntetési tétel az 5 évet meghaladja.
- [29] A Legfőbb Ügyészség szerint a csoport tevékenységében több mint egy éven át részt vevő, nagyszámú részselekményben érintett VII. rendű terheltnak közvetlenül észlelnie kellett, hogy háromnál több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport keretében fejt ki az embercsempészetre irányuló magatartását. Ehhez képest vele szemben a bünszervezetben elkövetés szabályainak alkalmazása a jogerős ítéletben: törvényes.
- [30] Az átirat szerint nem alapos a terhelt azon hivatkozása sem, hogy az elsőfokú tárgyalást - részben - az ügyész távollétében tartották meg, a tárgyalási jegyzőkönyvek szerint ugyanis az ügyész végig jelen volt a tárgyalásokon.

### IV.

- [31] A Legfőbb Ügyészség átiratára a VII. rendű terhelt írásban terjesztette elő észrevételeit. Ebben kifejtette: a jogerős ítéletben megállapított tényállást nem kívánta támadni, de az említett tényállási

pontban szereplő hibákkal továbbra sem ért egyet.

- [32] Álláspontja szerint a Legfőbb Ügyészség tévesen vizsgálta az általa a közügyektől eltiltás kapcsán előadottakat az ő és a X. rendű terhelt tekintetében, noha az indítványban foglalt észrevétele a VI. rendű terhelthez vonatkozott. Ezért azt továbbra is fenntartotta.
- [33] Ugyancsak fenntartotta, hogy bár a jegyzőkönyvekben valóban nem szerepel, de az ügyész többször is elhagyta a tárgyalás során a termet. Ez pedig éppen azt igazolja - a terhelt álláspontja szerint -, hogy az ítélet előre el volt döntve, és ezért nem vették figyelembe a javára szóló enyhítő körülményeket sem.
- [34] Ismét kiemelte: az ügyben először ő tett tényfeltáró, saját magára és tetteistársaira is teljes körű beismerő vallomást. Nem felel meg a valóságnak az elsőfokú ítélet 33. oldalán írt azon megállapítás, miszerint Á. A. vallomása segítette jelentősen a bűncselekmény felderítését.
- [35] Ezt követően már érdemi indítványát is pontosította: nem a bűnösségét vitatja, csak egyenlő elbírálást kér. Ezért ha a Kúria igazoltnak látja, hogy az ügyben ő tett elsőként, nagyobb terjedelmű tényfeltáró vallomást, úgy büntetésének a jelenleg hatályos büntetőtörvény szerinti minimumára csökkentése szükséges.
- [36] Egyúttal kérte, hogy szabadulása utáni munkába állásának megkönnyítése végett a Kúria „módosítsa” a vele szemben kiszabott közúti járművezetéstől eltiltást is.

## V.

- [37] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el, és megállapította, hogy az nem alapos.
- [38] A Kúria előjáróban arra utal: a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe; a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. Ezért - bár az indítvány a hivatkozott törvényhely a), b) és c) pontját is felhívta - elsőként azt kellett vizsgálni, hogy az indítványban foglaltak kimerítik-e ezek, vagy bármely más, törvényben foglalt felülvizsgálati ok feltételeit.
- [39] A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjának jelen ügyben szóba jöhető tartalma szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.
- [40] E körben az indítvány kissé ellentmondásos: egyértelműen rögzíti, hogy a terheltre rótt 37 tényállási pont közül hattal nem ért egyet, de ezek között is van olyan, melynek kapcsán - feltehetően - nem a bűncselekményben való részvételét, hanem csak egyes megállapított tények bizonyítottságát vagy a valósággal való egyezését vitatta.
- [41] Az ügyészi átiratra tett észrevételeiben előbb kifejtette, hogy a tényállást nem kívánja támadni, majd azt, hogy ennek ellenére indítványa ezen részeit is fenntartja. Végül ismét azt rögzítette, hogy bűnösségét nem vitatja.
- [42] A terhelt fenti nyilatkozatainak ellentmondásosságától függetlenül is megállapítható, hogy ahol a terhelt - feltehetőleg - egyes részselekmények kapcsán a bűnösségének megállapítását vitatta, úgy azt nem anyagi jogszabálysértésre, hanem a tényállás megalapozatlanságára hivatkozással, és eltérő tényállás megállapításának szükségességét állítva tette.
- [43] Ez tehát egyfelől ellentétes a Be. 423. § (1) bekezdésével, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, és az a felülvizsgálati indítványban nem támadható. Másfelől pedig nem meríti ki a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felülvizsgálati okot sem, mert annak az is a feltétele, hogy a bűnösség megállapítását anyagi jogszabálysértésre hivatkozással támadja az indítvány. Jelen esetben azonban az ilyet nem tartalmaz.
- [44] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjának szóba jöhető tartalma szerint a jogerős ítéletben kiszabott büntetés felülvizsgálatára akkor kerülhet sor, ha annak neme és/vagy mértéke téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés következtében törvénysértő.

- [45] Ebből következően törvényben kizárt a törvényes büntetési tétel keretei között kiszabott büntetés felülvizsgálata pusztán arra tekintettel, hogy a jogerős ítéletet hozó bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket teljes körűen és megfelelő nyomatékka, az erre vonatkozó felsőbírósági iránymutatásoknak megfelelően vette-e figyelembe (EBH 2011.2387.; BH 2012.239.; BH 2005.337.).
- [46] Ugyancsak kizárt a büntetés felülvizsgálata a cselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetések belső arányosságának biztosítása érdekében. Ugyanakkor - kizárólag a teljesség érdekében - utal arra is a Kúria, hogy a terhelt által kifejtett érvek alapján, pusztán elméletileg a belső arányosság nem feltétlenül a súlyosabb büntetés enyhítése, hanem adott esetben a törvénysértően enyhe büntetés súlyosításával is elérhető lenne. Alapjaiban téves lenne azonban a különböző eljárási módokban meghozott ítéletekben kiszabott büntetések abszolút mértékének egybevetése, különösen akkor, ha - miképp jelen esetben - az alkalmazott eljárási módok különbözősége a két terhelt esetében alkalmazandó büntetési tételek jelentős eltérését is eredményezte.
- [47] Ugyanakkor a Be. 538. § (1) és (2) bekezdése értelmében az együttműködő terhelt tárgyalásról lemondásra irányuló nyilatkozatának elfogadásáról való döntés az ügyész diszkrecionális joga; nem köteles sem az ilyen kezdeményezést elfogadni, sem - több kezdeményezés esetén - az időben legkorábbi, vagy a terjedelemben legbővebb tényfeltárást eredményező kezdeményezést elfogadni. Következésképp azonban a terhelt sem sérülhet - különösen felülvizsgálati indítványban - a külön eljárásban való elbírálás elmaradását.
- [48] Végül a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja abban az esetben nyitja meg a felülvizsgálati eljárást, ha a bíróság ítélete a Be. 373. § (1) bekezdés I. pontjának b) vagy c) alpontjában, illetve a II.-IV. pontjában felsorolt hibák valamelyikében szenved. Ezek között jelölte meg az indítvány azt, hogy a jogerős ítélet a VI. rendű terhelttel szemben kiszabott közügyektől eltiltás alapjául a bűncselekmény általa való elkövetésekor már hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezéseket jelölt meg.
- [49] Ennek kapcsán a Kúria elsőként arra utal: a Be. 417. § (1) bekezdése nem sorolja fel a felülvizsgálati eljárás kezdeményezésére jogosultak között a terhelt-társat. Ehhez képest valamennyi terhelt csak a saját vonatkozásában jogosult az indítványtételre, és bármiféle törvénysértésnek is kizárólag akkor van jelentősége, ha az az indítvánnyal érintett terhelt tekintetében valósul meg. Más terhelttel szemben megvalósult törvénysértés pedig nem szolgálhat azzal nem érintett terhelttel szemben hozott ítélet felülvizsgálatának alapjául (BH 2014.204.).
- [50] A teljesség érdekében azonban itt is utal rá a Kúria: az indítványban hivatkozott, fenti körülmény nem eljárási szabálysértés, hanem - amennyiben a jogerős ítéletben a bíróság olyan büntetést (mellékbüntetést) szabott volna ki, amit az elkövetéskor a Btk. már nem tartalmazott - törvénysértő büntetés kiszabását eredményező más anyagi jogszabálysértés lenne, ami a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján - az érintett terhelt tekintetében - a felülvizsgálatot megalapozná.
- [51] Jelen esetben azonban még csak nem is erről van szó. Pusztán annyi történt, hogy a korábbi Btk.-t módosító 2009. évi LXXX. törvény 19.-20. §-ainak 2010. május 1. napján történt hatályba lépését követően a közügyektől eltiltásnak a korábbi Btk. 53.-55. §-aiban foglalt szabályozása - érdemben azonos tartalommal - átkerült a korábbi Btk. 62.-63. §-aiba.
- [52] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tehát 2010. május 20. - 2010. július 21. napja közötti elkövetés idején is lényegében ugyanolyan tartalommal létezett, ezért alkalmazása nem törvénysértő; az elsőfokú bíróság tévedése csupán a téves - korábbi - jogszabályhely megjelölésében áll. Ezt a másodfokú bíróság - amennyiben észleli - határozatának indokolásában kijavíthatta volna; ennek elmaradása azonban semmilyen vonatkozásában nem érinti a jogerős ítélet rendelkezéseinek törvényességét, és felülvizsgálatra sem ad okot.
- [53] Az indítványban előadottak közül így kizárólag két terhelti hivatkozás alapján kerülhetett sor a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatára. Ennek keretében a Kúriának azt kellett megvizsgálnia, hogy törvényesen alkalmazta-e a bíróság jogerős ítéletében a VII. rendű terhelttel szemben a

bűnszervezetben elkövetésre vonatkozó jogkövetkezményeket, és ha nem, az eredményezte-e törvénysértő büntetés kiszabását [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont], továbbá megvalósította-e az elsőfokú bíróság a Be. 373. § (1) bekezdés II. pont d) alpontjában foglalt feltétlen eljárási szabálysértést, amikor a tárgyalást - az indítvány szerint - részben az ügyész távollétében tartotta meg [Be. 416. § (1) bekezdés c) pont].

- [54] Érdemben azonban az indítványt ezen részeiben sem találta alaposnak.
- [55] Nem vitatható tény, hogy a jogerős ítéleti tényállás tartalmazza a bűnszervezetnek a korábbi Btk. 137. § 8. pontjában foglalt ismérveit. A csoport egy évet meghaladó tartamú tevékenysége során abban háromnál több személy vett részt, összehangoltan működtek, és céljuk a jogerős ítéletben terhükre rótt, öt évi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése volt.
- [56] Az irányadó tényállás alapján a VII. rendű terheltnek legalábbis azzal tisztában kellett lennie, miszerint:
- valakik nagy számban és rendszeresen szervezik külföldi állampolgárok illegális Magyarországra juttatását,
  - rendszeresen gondoskodnak újabb és újabb érkezőkről, ami miatt gyakran és rendszeresen van szükség az ő közreműködésére és további sofőrök bevonására is,
  - e személyek távolabbról érkeznek Magyarországra, itt gyakran „pihentetik” őket, majd legtöbbször más által szervezett konvojokban szállítják őket tovább Nyugat-Európába,
  - ehhez a bérelt autókat és a konspirált kapcsolattartáshoz szükséges telefonokat is biztosítják,
  - majd az ismeretlen helyen, ismeretlen személynek adott fizetségből a megfelelő rész a számára is visszakérül.
- [57] Mindezek alapján a 13 hónap alatt 37 részecselekményben részes VII. rendű terheltnek kétsége sem lehetett afelől, hogy a saját cselekvőségével nem alkalmi, spontán eseményekhez kapcsolódik véletlenül, hanem ilyen volumenben, ilyen távolságra, több országon keresztül csak magas fokú, határokon átvéelő szervezettséggel folytatható a rendszeres bűnös tevékenység. Azt is tudnia kellett, hogy a migránsok szervezését, a Magyarorszáig és a Magyarországról való utaztatás szervezését, valamint a pénzügyi lebonyolítást nem végezheti kizárólag a X. rendű terhelt, még akkor is, ha ő maga - legalábbis a szervezői oldalról - csak vele állt kapcsolatban. Végrehajtói oldalról azonban - a több gépkocsival, szoros telefonos kapcsolattartással végzett szállítások során - a VII. rendű terheltnek már közvetlenül is tapasztalnia kellett a tevékenység szervezettségének mértékét és fokát.
- [58] Az irányadó tényállást alapul véve tehát az ügyben eljáró bíróságok helyes jogi következtetéssel állapították meg a bűnszervezet fogalmi ismérveit, és azt is, hogy a terhelt tudata ezeket átfogta, így saját magatartását ezek ismeretében fejtette ki. A bűnszervezetben elkövetés hátrányos jogkövetkezményei alkalmazásának ez - nem pedig a bűnszervezet törvényi előfeltételeknek megfelelő létrejöttének az ismerete - a feltétele (4/2005. BJE Büntető Jogegységi Határozat II. pont). Ehhez képest törvényes a VII. rendű terhelttel szemben a korábbi Btk. 98. § (1) bekezdésének alkalmazása is.
- [59] Erre tekintettel pedig az ügyben a terhelttel szemben alkalmazandó büntetési tétel 2 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés. Következésképp az ennek keretei között kiszabott 3 év 6 hónapi szabadságvesztés - téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában - nem vizsgálható felül. Arra pedig már ismét csak a teljesség érdekében utal a Kúria, hogy az ekként több mint egy éven át elkövetett, 37 részecselekmény miatt kiszabott, a törvényi minimumhoz közelebb eső büntetés még a bűnszervezetben elkövetés megállapításának hiányában, 2-8 évi szabadságvesztés keretei között sem lenne törvénysértően eltúlzott; így a terhelt felülvizsgálati indítványa még a bűnszervezetre vonatkozó érvelés alapossága esetén sem vezethetett volna eredményre.
- [60] A bűnszervezetben elkövetés további jogkövetkezménye a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozata [korábbi Btk. 42. § (3) bekezdés második fordulat], valamint a feltételes szabadság kizárása [korábbi Btk. 47. § (4) bekezdés d) pont], ezek téves alkalmazása azonban akkor sem

tekinthető törvénysértő büntetéskiszabásnak, ha annak alapja a bűnszervezetben elkövetés téves megállapítása - azaz más anyagi jogszabálysértés - lenne (BH 2015.180.). Az erre való hivatkozás tehát már ismét a felülvizsgálatnak a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi okán kívül esik.

- [61] Ezért a felülvizsgálati indítványban az említett felülvizsgálati okra vonatkozó, fenti érvelés nem alapos.
- [62] Ami a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontját illeti: a Be. 241. § (1) bekezdése értelmében a tárgyaláson az ügyész részvétele valóban minden esetben kötelező, ezért amennyiben az elsőfokú tárgyalásra, akár csak részben a távollétében került volna sor, az a Be. 373. § (1) bekezdés II. pont d) alpontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását eredményezte volna.
- [63] A VII. rendű terhelt azonban ezt az állítását már a másodfokú eljárásban is előterjesztette, és a másodfokú bíróság ítélete 7. oldalának harmadik bekezdésében foglalkozott is azzal. Ennek során megállapította, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmaz a VII. rendű terhelt állításának megfelelő tényleírást, és azt sem a VII. rendű terhelt, sem más jogosult nem támadta soha, a Be. 254. § (1) bekezdése szerint a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését ilyen tartalommal senki nem kérte.
- [64] Értelemszerűen a Kúria sem fogadhatta el a VII. rendű terhelt semmivel alá nem támasztott állítását tényként, a közokirat tartalmával szemben. Következésképp, mivel az iratok tartalma szerint nem valósult meg az indítványban hivatkozott feltétlen eljárási szabálysértés, a Kúria nem találta alaposnak az indítvány Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára vonatkozó érvelését sem.
- [65] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és miután egyéb, a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést nem észlelt, a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

## VI.

- [66] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.
- [67] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2016. április 12.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Székely Ákos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő  
MV